

LUNI, și MARTI
ANULU VII.

VOIESCE
SI VEI PUTÈ.

ROMĂNULŪ.

DIARIU POLITICŪ, COMERCIALE, LITERARIŪ.

Va ești în totă dilele alături de Lunia și a doua-
și după Serbătoriă.

Abonarea pentru București pe an	128 lei
Săptămâna	64 —
lună	32 —
lună	41 —
un exemplar	24 par
lună	1 leu
lună	3 lei

(ARTICLELE TRAMISE ȘI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direktorul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante reșponzabil: Anghelu Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

OSOIU

Violare de legi, spoliare a proprietății, mare compromitere a cestuii averilor Statului, scandalu, și prin urmare scădere a Statului Român. Aceste sunt faptele ministerului N. Crețulescu; mai adăugind că cine dă nămoșia a Statului pote da totul.

Monitorul de astă-dîi ne anunță că d. generarii Ion Ghica a datu dimisiunea sa de ministru al Afacerilor străine și că în locul său s'a numit d. Nicolae Roset Bălănescu. Pînă la sosirea sa în capitale, d. Al. Odobescu este însarcinat cu interimul acestui ministeriu.

Catre acționarii Românilui.

Conformu îndatorii prescrisă prin statutul Asociației diariului Românilui, comitatul invită pe toți d-nii Acționari a se aduna la 1 Septembrie anului curent, în localitatea redacției, Caimata, Strada Fortunei Nr. 15, spre a li se da séma despre starea acestui diariu pe anulua espirat și a se procede la alegera comitatului pe anulua viitoru.

Totu d'u data comitetului aduce aminte d-lorū acționari că adunarea de estimpă are uă însemnatate fără mare, căci ea are a revisu statutul Asociației și ce privesc direcționele politice a diariului. În adeveru, estimpă espiră termenul do trei ani al direcției actuale, și Adunarea va avea a se pronunța asupra acestui punct și, prin alegera ce va face, va lăua ea însăși direcționea diariului.

In aceste condiții daru, sicură că fără care va înțelege importanța adunării d-astădăi, comitetul previne pe d-nii acționari de diua Adunării și-i rögă a se afla la 8 ore séra în localitatea arestatu mai susu.

REVISTA POLITICA.

BUCURESCI, 1⁹/31 Augustu.

Totu atențunea Europei este ocupată de interesanțile desbaterei de la Francfort. După scirile publicate în această fără s'a putut vedea că două Consiliu s'a format la Francfort, Con-

FOITA ROMANULUI

OMENIȚI ONEȘTI.

PARTEA A PATRA.

XXXIII.

Cinci spredice fără după aceste evenimente, nobilea suburbă părea a-și fi datu intrău deminuță întîlnire pe piața Saint-Sulpice. În lungul principali faciate a bisericăi se înșirau în rându doue șiruri de trăsuri din cari se coboriau, coperite de diamanți și de dantele, baronese, marchise și ducese, în cele mai minunate ale loru toate de vîră.

Printre aceste nobili domne, circula dându-le braciul uă mulțime de cavaleri strălucitorii înfracu, însemnatu cu cordone, cu stele și cruci de totu ordinea, din ori ce țera și din ori ce timp.

Ce căuta acolo astă flore aleasă a aristocrației franceze? Venia s'asiste la bine-cuvintarea nupțiale a unui-a din ei sel, a pre înaltului și pre putințelui senioru, Guillaume-Robert-Azolan, duce

gresuții principilor și congresul poporari, adică congresul deputaților germani.

Amândoue aceste congrese lucrău cu activitate spre a ajunge la celu scop. În cele d-antăi ședințe ale congresului principilor s'a ivită oare cari divergențe. Astă-felu, trei din cele patru regate secundare ale Germaniei, Wurtembergul, Hanovra și Saxonie s'a pronunțat într-unu chipu absolut contra proiectului de reformă, pe cîndu ducatele de Bade, de Saxo-Weimar și de Saxe-Coburg au făcutu numai oare cari reserve cari tindu a înclocui, pentru compunerea Adunării federații, principiul delegației, adică alegerea cu două grade, cu principiul alegerei directe. Tote cele-lalte state au primut fără nici uă modificare proiectul de reformă.

Diariul *l'Europe* ne spune că în ședința de la 22 s'a citită principiile respinsuții regelui Prusiei, la invitarea colectivă ce regele de Saxe a fostu înșarcinat a îduce în numele suveranilor intruți. Regele Prusiei stăruiesce în refuzul său de a veni la Congresu, daru promite d'a se ocupa cu seriösă luare aminte de lucrarea care va ești din deliberările începute la Francfort. În urmă, mai multe articole ale proiectului de reformă au fostu primite, și se speră că, în orice casu, suveranii se voru înțelege asupra celor mai însemnate puncturi.

Congresul deputaților germani, sau asociația liberală, compusă de 300 membri aproape, reprezentându deosebitele camore germane, în cea d-antăi ședință, a îndeplinită misiunea sa principale, primindu programma înfăcișată de Austria, cu condițunea coprinsă în contra-proiectul celoru trei duci, despre care vorbirău mai susu, ca principiul alegerei cu două grade se fie înlocuit cu principiul alegerei poporarie și directe. Această base democratică este unul din puncturile însem-

nate ale *Nationalvereinului* și satisfac ideile poporarie ale Germaniei.

Astă-felu, după aceste sciri, se poate vedea că la Francfortu suntu trei partide însoțite: una care, prin Prusia, se încercă a opri să a paraiza realisarea reformei federali propusă de Austria; alta, care voiesce același reformă spre a consolida trouurile germane, intemeindu uă putere centrale mai unită și mai energică; a treia în fine, care dorosce unitatea și primește reformă, daru intemeiată pe principiile democratice.

Aceste speranțe s'a realizat pînă la unu punct.

Cele din urmă sciri ne spună că în conferințele de la 24 și de la 25, proiectul de reformă s'a fi primut în basile sale esențiale. Astă-felu, suveranii s'a pronunțat asupra compunerii Adunării naționali, adică asupra puterii legitimită destinate a funcționa în noua constituție federală, după cumu a fostu înfăciată în proiectul de reformă alu Austriei.

Asemenea s'a fi înțesu și asupra cestiunii celei mai grele din această reformă, asupra constituției Directoriului sau a puterii executive; daru proiectul austriacu ar fi suferit uă modificare însemnată: directoriul federal va fi compusă de șese membri în locu de cinci. Austria, Prusia și Bavaria voru avea fiecare căte unu votu, alu patrulea va fi pe rindu alu celoru trei regate de Saxe, de Hanovra și de Wurtemberg, alu cincilea va fi alu electorelui de Hessa și alu marilor duci, alu seselea, va fi alu celoru alu mici suverani și alu orașelor libere.

Cătu pentru cestiunea atâtă de delicate a prezidenției directoriului, unu membru alu congresului ar fi propusă a prezidenție alternativă a Austriei și a Prusiei.

de Givreuse și a d-rei . . . nu cutesem a spune, — și a unei femeie celebre, cunoscută de totu Parisul.

Astă femeia, mindră intre tote, mergea cu capul rădicat, c'unu aeru desprețuitoru, în mișcoului astei lumii alese, strivindu prin fala lucsului său totu ce o incongiura.

Se dicea că e fără bogată.

Rădîmată de braciul ducului, ea înaintă cu cutesanță pînă la altarul, parate dinainte cu totu ce are biserică mai somptuosă în serviciul averii. Uau preotu investimentul cu hainele sacerdotali cele mai splendide veni cu surisul pe buze, înaintea ieș, o invită se sădă ca și pe mirele său, pe două fotoliuri mărețe puse în facia altariului.

Cortegiul numerosu ce ii urma se aședa mai înapoia în ambele părți.

Orga preludă prin căteva note grave cari destepără resunetul bolților: ceremonia începu.

Candu, după ce întrebă pe fidu-

pune nici unu adeveru fără se ști se

dică că ești roa, riposta vice comite-

sa; și temindu-se fără îndoileă că cu-

vîntul n'a fostu înțesu, se grăbi si

sie; Adunarea ar fi lăsată acestor două puteri grija d'a se înțelege intre dinsele.

Acestea suntu sciri ce afămă din cele din urmă depese venite de a dreptul de la Francfortu sau de la Berlinu și Dresda, și pe cari le confirmă diariul *l'Europe*, de și se pretinde că suveranii intruți la Francfortu aru fi lăuatu îndatorirea de a păstra celu mai mare secretu asupra deliberărilor din Congresu.

Dacă nouă neîntelegeri nu se voru ivi intre suverani, se crede că peste trei sau patru dile congresul va termina însemnată lucrare pentru care s'a fostu întrunitu.

Totu Europa astăpătu cu nerăbdare se vădă ce va ești din această situație, rezultatul fiindu alu inițiativei luate de Austria. „Curtea Vienel, dîce *La France*, a miscat în Germania totu planurile de reformă cari, de la 1848, se forma sau în spiritul unor suverani, sau în politica rivale a marilor puteri germane, sau în aspirările poporului. Trebuia se ne astăpătu la miscarea și la neîntelegerile cari, se produc. Insă astă-dîi, desbaterele cari se urmează în congresul de la Francfortu și'n sferele opiniei publice nu se ocupă de cătu de organizarea din intru a Confederării germane; suntemu convinsu că ele nu voru ești din marginile acestui interesu național, și că ele nu voru ridica cestini despre care politica marilor puteri se se pătă Ingrijii.“

Cele mai însemnate diare englese *Times* și *Morning-Post* se ocupă pe largu despre scopul și consecințele Congresului de la Francfortu, pe care-l privesc mai multu ca uă demonstrare politică pentru Europa. Astă-felu *Times* dîce că chiaru de ar căde proiectul Austriei, elu va contribui fără multu a favorisa unitatea naționiști. Adunarea regilor și a principioru se poate despărți fără se ajungă scopul

daaoge c'unu aeru d'adorabile naivitate: Daru apoî acesta, domnă, nu te pote de locu atinge pe d-ta. Eș, uite, nu facu nici uă dată generalitate.

Nici una din aceste epigrame nu era perdută. Mai multe suslete bune aveau grije a le culege îndată ce cădea din buzele frumosei vice comite de Rezaure.

Ea mai dîse una pe care ar fi reu a o trece cu lăcarea. După ceremonia, miresa, scoțindu din busunarul uă pungă plină de auru, o lăsa se cadă cu ostentare în tava preotului care prima ofrandele.

— Ai strigă vice comitesa, nu cumu-va ducesa are scopu a înșela pe tatăl eternu și d'acea-a face ministrii cari asemenei frumose daruri? Seu pote crede că se capătă ca la teatrul unu locu în paradisul printrua contra marcă?

Leturgia veni, din fericire, de pu se unu capelă verzel sele sareastice. Nu că devotijnea fi luă mintea, ca la altă aitele; daru ori cătu era de audiuosă comitesa nără și cutesatul a turbări serviciul divinu pentru c'ară a fostu de reu gustu.

Abonarea pentru districtu pe anu . . . 152 lei
Săse lune 76 —
Trei lune 38 —

Abonamentele începătu i și 16 ale fie cări lune
Ele se facă în districte la corespondență
diariul și prin posta.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne
comédie, 5; pe trimestru 20 franci.

In Austria la direcțile postale și la agenție
de abonare, pe trimestru 10 florini argintă
valută austriacă.

19 20, AUGUSTU 1863.

ANULU VII.

LUMINÉZĂ-TH
ȘI VEI FI.

cunoscutu, dar nu este mai pucinu adevăratu că ei au declarat in publicu necesitatea d'a se consolida mai seriosu Confederaționea. „Cu tote că reforma federală pote se fie pentru multu aminată, profesioniile verbale ale patriotismul germanu voru pute si folositore pentru uă mai adevărată intărire. Nici unul din principii germani cari au responsu la apelul împăratul Austriei la Francfortu nu va mai pute fără desonore se intre d-acum înainte cu vre uă putere străină in negoția din cari ar resulta sacrificiul unu degetu de pămînt.“

Morning-Post arețandu consecințele însemnate ce aru avea pentru Germania proiectul de reformă propusă de Austria, condamnă cu multă asprime guvernul prusianu pentru inderetnicia sa d'a se impotrivi miscării liberali care se credea plină acumu că va fi inaugurat în Germania de guvernul prusianu.

„Din nefericire pentru această țără, dîce *Morning-Post*, omenii de Statu cari controlă destinate sale n'au fostu dest lă de inteligență spre a vedea avantajele ce potu dobîndi, și de la suirea pe tronu a acestui indereticu rege alu Prusiei și a natengiloru sei consiliari, ori ce speranță d'a vedea Prusia puindu-se în capul acestei misării a fostu perdetă. Daru politica Prusiei n'a nimicitu influența sa numai in Germania, ea a intărîtu ană fără multu poziționea rivalei său, chiaru in momentul candu guvernul constituționale era inaugurat în Austria de unu cabinetu liberal și de unu monarcu care s'a aretatu unul din suveranii cei mai luminati ai epocii noastre. Partita liberală din Germania, obosită și adincu desgustată de puterea cu care se unise plină atunci, s'a întorsu către Austria, pentru a areta in publicu nemulțumirea sa cătră Prusia, și pentru că crede in adeveru că causa guvernului constituțional in Germania atîra de vîtoriul Austriei.“

După terminarea oficiului, toți invitații se înșiruiră în două rânduri, și cu mirii în capu, plecară spre portu cea mare. In momentul cîndu eșiau, intră uă altă nuntă; cele două cortegie, întîlnindu-se în pragu, își opri calea.

Din ambele părți fu unu momentu de esitare spre a sci cari din două va face locu celei-l-alte.

Cortegiul ce venia din afară era precesu d'unu betrănu cu perulu alu. Si scu că ingreutatul de azi, elu nu se abate destul de răpede după dorința ducesei, său că intenționea sea fu d'a nu-i face locu, ori cumu ar fi, ea își imagină că-lu va intimida aruncându-negbișesc titlul său în față.

— Scii cine sunti, domnule, și diso ea cu aroganță.

— Nu ană, domnă.

— Suntu ducesa de Givreuse.

— Atâtă mai reu pentru ducele, de este așia, respusne betrănu fără a esită.

— Daru cine esu d-ta, domnule, care cutedi a-mi vorbi așia?

— Eu, domnă, sum baronele de

Intra-vorū ōre aceste cuvinte în capul marilor nostru ministri, preastrăuciul omu de Stat și multă incisitul diplomatic, d. Nicolae Crezzulescu, și marele generariu, înaltă majoru-generariu și credinciosu adiutante al lui Lüders, d. Florescu? Înțelege voru uă dată acesti mari ministri începutul de la aruncat pe Prusia politica personale și reacționară a unor natiuni consiliari, cumu și numesc *Morning-Post*, și cătu de susu a ridicat p' Austria, în Germania și în Europa, ideile constituționale priimite cu sinceritate de unu principe luminat și de ministri sej liberali?

Acestea suru fapte dovedite și cunoscute de toși, aprobate și aplaudate de cătu Europa. Numai guvernul nostru, numai ministri nostri, numai streluciști, învețaști și adincii nostri omeni de stat, politici consumați, diplomați исуси, alu căroru nume inconjurat de prestigiul este cunoscut în totă România și în totă Europa, nu suntu nici de cumu miscați daceste fapte și nu voescu a crede că uă ţeră se poate regenera, mari și face fericită prin ideile constituționale. Ambițione loru este mai mare; ei nu voescu a face ce facu ministri din Anglia, din Belgia, din Italia, din Austria; ei suntu mai inteligenți și mai prevedetori de cătu acesti ministri, și prin intinse cunoșințe și cercetări istorice și politice, să ajunsu a se încredință că numai strîmte cele sciuțe se impacă cu ideile constituționale, daru omenii de Statu cei însemnați, adeveraști mari ministri, trebuie se rupă constituțione se desfășoare controlul, se sugrume libertățile publice și se uțemeieze guvernul personale, absolut, fără controlu și fără respundere. Eacă marea ambienție a omenilor mari, și trebuie se recunoștem, ministri nostri suntu oameni mari, forte mari, numai noi și Statele constitutionale nu suntem în stare a'i apreui. Tristă derisiune!

Radion.

MONITORULU OSTII

IX.
(A vedea No. 1, 2, 3, 4, 14, 15, 16
17 și 18 August.)
(„Coalițione.“)

Partidele, la noi ca pretutindine, său principiele loru, credințele loru, obiceiurile loru și interesele loru; căci, Domni ministri, nu trebuie se uită nici interesele. Dumniaștră, cari n'ați avutu său cari v'ati lepedat cu atăta abnegare de ori ce interesu, cari

ați avutu curagiul să le pede chiar de personalitatea domnievostre, să nu mai fișe semă de nimicu, sunteți uă esceptiune rară, sunteți.... nu dicemă ca voi, uă monstruositate, ci uă sublimitate, uă minune. Societatea însă nu se reguléază pe omenii cei SUBLIMI, și d'acea-a trebue se ținem uă semă, în politică mai alesu, și de interesu, și anca de totu felul de interesu. Partidele daru, la noi ca pretutindene, cauță totu déuna a face se triumfe principiile loru, credințele loru politice, și, pe cătu se pote, a întruni interesele loru personali cu principiile loru. Partidele luptă una în contra altel-a și uneori în leia luptei, mergu pîn'a se stermina între dinsele, spre a putea ajunge la triumfulu principielor, alu credințelor loru. Cându însă uă partidă politică, — căci nu vorbimu de speculările filosofice — vede, sau și mai dreptu, căndu faptul o silesce a veade că principiile iei, reacționarie sau prea progresiste, suntu în c'nta timpului, că nu numai națiunea sea daru Europa întrăgă se declară din ce în ce mai cu furia contra principielor iei și pentru principiile partidei opuse, atunci ea este silită se lase o parte, sau cea mai mare parte, sau și totul din principiile iei, se facă partea focului, cumu se dice, să adopte principiile cele noue și taru, se le facă ale iei și se reîntre astușelu în societate, puindu-se în capul loru. Esempile suntu partidele cele vechie în Anglia la 1485 și în Franția la 1789, la 1830 și la 1848. Dovadă partita cea vechiă în Piemonte de la 1850, în cōce, și partita domocrație din Italia de la 1857 și pînă la 1863 care s'a conformat ideilor timpului, s'a coalisat și au luptat pentru unitatea Italiei și suptu se trulă unei monarhie constituționale. Dovadă partita cea vechie, cu casa imperială a Austriei de două ani încoce. Dovadă chiară la noi partita cea vechiă la începutul Revoluției de la 1848, la 1857 și 1859, și cu partita noastră democratică de la 1854 și pînăcum cari a luptat pentru uă monarchie constituționale și care a sistemui, numai vedurămu de cătu pe boaii cei nuoi în locul boaiilor celor vechi, astușelu în cătu ne siliră adesea se dicemă, — totu în colonele acestei foie: „Boaii pentru boaii, lăsați locul celor vechi, căci acei-a suntu anca mai pucu flaminți; că-

aceste adeveruri le amu espusă necontentu în aceste colone de la

Guilbert, fostu președinte la curtea regale de la Aix.

La acestu nume ducesa se păli;

daru nu voi a se areta intimidață, și

cu cutedanță response:

— Si chiar d'ăi fi baronele de

Guilbert, ce diferință credi că este

între mine și d-ta?

— Diferința ce este între d-la

și mine, domnă, este că eu suntu unu

omu onestu.

Dise cu cea mai mare simplicitate,

aceste cuvinte produseră asupra Blindei

efectul unei lovitură de măciucă. Plecă ochii, se dede înlături și lăsa se trăca betrânlul.

Era vijuilu insolinte care inclina

capul înaintea virtuții modește.

După jumetate oră, d-ra Adèle Lega

tricea?

Ea însăși. In urma revoltei rădi-

că contra-i din causa morții lui Leon de Guilbert, — revoltă a cărei victimă ar fi fostu de sicură fără d. Paulu Desolme, — d-ra Legai, spăriată de periculu în care fusese, tremurându și necredindu-se în sicuranță pînă ce nu puse între ea și orașul Aix uă distanță rabionable, luase cu chiria fără secură uă trăsură și plecase în acea-

să seră la Avignon. Ajungindu acolo,

cădu bolnavă, o prinseră frigurile, apoi deliriul; unu versatul din cele mai reale se declară după trei zile, și cu totu dibăcia doctoriului ce o căuta, o desfigură cu totul.

Adele Legai, îndată ce se vinde-

că, merse la Paris, acolo sciindu că strălucitorile sucese ce avuseser la teatrul datorise mai multu frumuseței femeiei de cătu meritul artistei, și că lipsită acum de agamentele esteriore,

1857 și pînă acumu; și le-amu espusă stătu de desu, în cătu n'are cineva de cătu a resloii pucinu coleptiunea Românu, spre a găsi că diseramă necontentu, și n'ote modurile, puterii executive și partidei ce se dicea progresistă: „Tăiaști funiele corăbiei, și dăti-i drumul să mergă cu pîndeile înține în mișlocul Ocenului politicu, căci numai atunci reacționea va abdice. Tindeți totu păndeile naționali și lăsați se susțe în ele în totu putearea sa spiritul celu mare alu națiunii, căci numai atunci partita cea veche va perde speranța și se va pune cu animă a trage la lopeți spie „a putea se între și ea în corpul ecipajului. Pe cătu timpu ansa păndeile naționali nu voru fi pe deplină „destinse; pe cătu timpu vezi țină co-corabia Statului legată de malu, este „în natura lucrului ca partidele cele „vechii se se n'cerce a sări pe malu „să redeveni domne solute. Omul „n'abdică de bună voia credințele sale „și mai cu semă obiceiurile sale; și „nimeni n'abdică de cătu prin compen- „sări mari, sau atunci căndu spiritul „naționale suflă cu atata tăria în cău „se ne iе pe toși, cu atata căldură în „cătu se ne imbete pe toși.“

Si la 1859 în Cameră, d. Ion Brătianu, dise îndată Guvernului, „Lăsatii socotelele cele vechie, căci „la socotele se certă chiaru rudele „s'amicii, și se mergem'u nainte; daru „se mergem'u astușelu încătu nimine se „n'aibă timpu se se mai uite 'napoï.“

Acei însă cari se diceau omeni noui și c'ri pulea, n'a voită s'a n'a fostu în stare se n'felégă, și, nu numai că n'a datu nici uă satisfacere nici unu-a din interesele cele mari ale națiunii, nu numai că n'a sciuțu se provoce suflarea cea mare a spiritului naționale alu națiunii, nu numai că nu ne-a împinsu pe toți naințe ca se n'avem'u timpu se ne mai uîlămu 'napoï, ci anca venindu la putere nu mai vedurămu de cătu schimbarea omenilor și ntru niciu a sistemui, numai vedurămu de cătu pe boaii cei nuoi în locul boaiilor celor vechi, astușelu în cătu ne siliră adesea se dicemă, — totu în colonele acestei foie: „Boaii pentru boaii, lăsați locul celor vechi, căci acei-a suntu anca mai pucu flaminți; că-

publicul ne mai facindu grația artistei spre a plăce femeiei frumose, o va ju-deca cu atătu mai severu, cu cătu, o aplause mai tare, ea lău înțeluptă o-tările d'a renunția d'a dată la ambele sele meserie de actrice și de femeie galante. Daru perdiindu-să frumusețea, d-ra Legai nu-și perdă ambițione, din contra. Si fiindu că în ochii sei onoreca era pucinu lucru și banii totu, numai avu de cătu uă ideia, se-să îndecescă avereia. Pucinu scrupulosă în ce privesc mișlocile, numai se se inavuțescă, puse măna pe primul mișlocul cei-păru c'o va duce la acestu rezultat.

Tocmai la acea epocă Camera deputaților votase uă lege ce opria jocurile la norocu și ordina închiderea stabilimentelor unde se ținea astă jocuri.

Eroina noastră înțelese îndată avangagile ce ar avea a crea unu salonu elegant de jocuri clandestine, în care aristocrația fiindu singură primită, și de familiă nu voru lipsi d'a veni a-să chețui avea loru. Astă ideia fu pusă în lucrare îndată ce fu concepută de d-ra Legai.

pitanu Costache pentru căpitanu Costache, se reviă Costache Kehai, căci acela celu puținu se pricepea mai bine.

E! Sunu anu de căndu le-amu disu și le-amu scriu necontentu totu aceste adeveruri și totu în scăstă făia, sătunci toși acesti ministri, cari strigă acumu „Coalițione“ strigă „demagogia“, nebună, Prudonia, și cele latte epite destulă de cunosute, și mai toși acei cari strigă acumu coalițione serviau puterea dilei în tote retăcirele iei, și o faceau prin aderarea loru se se îmbete din ce în ce mai multu și se facă pe lume se se n'torcă cu ochii spre trecutu și se-lu găsescă de numai bunu, celu pucinu, mai pucinu flamindu și mai bine crescutu de cătu presintele. „Aveamu unu stindariu, dise d. Ion Brătianu în Cameră ministerului Iepureanu și adunătorilor sei, cari suntu și aderinții acestui minister, avem ușu stindariu cari atragea totu lumea fiindu că era fără nici uă pată, și dumnevoastră Pașii tăvălitu, Pașii tăritu în noroiu, s'astușelu a-și datu ocașione dreptu Adunării a se face aperatoriul legalității, dreptății s'alii liberațiilor publice, și d'acea-a eștre bue se ve lovescă mai tare de cătu dumneelor“.

Astușelu daru căndu cei cari aveau puterea în măna conduceau națiunea totu prin făgăiele trecutului, și anca o nomoliau cu mai multă nedibăci și cu mai multă orbiă, cumu ōre partidele cele vechie erau se se lapede de principiile loru, de credințele loru, de tradițiunile loru și de obiceiurile loru? Cumu ōre partita cea vechiă era se primescă a lepeda tote credințele, tote ideile, tote aspirațiunile, tote interesele sale și totu pozițunea sa, mostenită de la moșii și strămoșii, căndu sisteme puterii celei noue, nu numai n'aducea națiunii nici unu folosu, nici morale nici materiale, ci anca o demoralisa, o rătecia, o săracia, o storcea de ori ce simțimintu nobile, și oducea ișovăinte pe tote cărările la cea mai sicură și umilitoriu mōrte? Cumu partita cea vechiă era se se lapede de tote credințele, de tote aspirațiunile și de tote interesele sale morali și materiali căndu vedea că cei de la putere n'aveau altu simțimintu de cătu ișvidă, orgoliu, (măndriă deșertă) pre-făcătoriă, resbunare, ură și frică, și altă-

politica de cătu a asta partidele și interesele unele în contra altora, în locu d'a le intruni, a asmuți pe omu contra omului prin patimile cele mai dobitoșesci, a vedea inimici în ori ce omu, în ori ce clase, în ori ce partidă unde nu găsia servi, și făcindu astușelu uă rui-nă din totu ce are mai mare și mai sacru uă națiune, se pătă sta apoi d'asupra ca cucuia și se se n'destuleze credindu se că este acvilă?

Si precum partidele nu puteau s'abdice credințele loru căndu nu erau siliti de nici uă fapă mare, de nici uă ideia mare, de nici unu simțimintu nobile și dătătoriul de vieță; precum partidele nu puteau se înătura ideile loru, obiceiurile loru și căderile loru, căndu vedea că puterea executivă nu numai că n'are nici uă credință și nici uă ideia superioară, daru anca că nu este de cătu uă copiă, negră și misgălătă a celei mai rele sisteme din timpii de cădere, de dolu și de peire, totu astușelu ele nu puteau a nu se întruni căndu vedură lămurită că putinu, forte pucinu anca, și voru peri cu totul și ele și națiunea. E! săcăsta o scu ferte bine toși cari strigă, și tocmai pentru c'o scu d'acea-a turbăză și strigă sperându că sbieretul loru va fi atătu de mare în cătu se spargă audulă națiunii întrege și se remăia apoi surdă și mută în deșina loru dispunere. O scu toși și forte bine, căci nu este nici unu omu în lume care se nu scă, prin istoria vechiă și nouă, a tutoru națiunilor, și prin faptele ce s'a petrecutu în dilele noastre și suptu ochii noștri, în tote țările și la noi aci, că la ori ce pericile mari cari amenință sdrobirea și spulberarea tutoru intereselor moral și material și material și unei societăți întrege, pretutindene și totu déuna lăpte partidele s'a întrunitu spre a înătura potopul ce amenință se le îngrijită pe ote. O scu toși și căndu că nu este omu, fiă cătu de simplu, care se nu scă că la unu focu căndu arde uă casă, toși vecini alergă și punu măna spre a stinge focul, fară a se ocupa dacă proprietariul acelei case este amicul său inimicul loru politicu sau personale, fiindu că toși scu că de uă voru stinge focul de la casa vecinului va arde și casele loru; fiindu că toși scu că chiară „de voru arde și-

d'a adresa ducelui imputări, cumu aru si facutu altele mai pucinu tari în locul său, ea-lu primi cu grațiositate, cu deferință, ori de căte ori venia la dinsa și cu totu dulceța cu care era ea înzestrată. Aretându-se în fiecare

di mai amabile, ea avu pentru dinsulii mii de ingrijiri plăcute, afectose și pline de preveninție, d'acele nimicuri dulci și feminine cari flatăză vanitatea omului și pe cari ducele la vîrstă sea le-ar fi cănatul în desertu aiurea. Ba-lu deprinse așa de bine la aste delicate, în cătu elu ajunse a nu se mai pută lipsi de ele. S'apoi, nu găsia ea la dinsulii tote plăcerile întrunite, tote folosințele vieței avute? ce putea elu dori mai bine? Ce trebuia mai multu unu desfrință?

De două ori pe septembrie, după nesce cine deliciose, la cari numai în timii erau admiși, — și ducele era din această, — petreca restul nopții a juca lansquetu... adesea pe sume ferte mari. Se intimplă ca într'uă sără, se ședindu și ne mai avindu bani, d. de Livreuse săcă cunoscutu Blindei lipsă sea momentari, ca unei bune amico-

